

Van Aay tot Zed, en alles ertussenin

A van Abigail, Aby, Andrew of kortweg Aay.

B van België, het land waar Aay naartoe trok om zich meer toe te leggen op beeldende kunst. Aay studeerde er en ontwikkelt er nu volop een eigen praktijk.

C van Charlie Carey, de onderbuur van Aay's appartement in Peckham in Londen, die het onderwerp vormt van de film *What Devious Cunts We Are* (2018). De korte documentaire werd op een namiddag opgenomen in Carey's sociale woning en toont Aay en Carey die vrijuit praten over anekdotes, persoonlijke herinneringen en ook over het leven in het algemeen. Carey was stervende aan kanker op het moment van de opname – drie jaar voor Aay *What Devious Cunts We Are* pas finaal zou editen – waardoor Charlie Carey synoniem staat met vergankelijkheid.

D van *Dunkirk Refugee Womens Centre* waar Aay één van de stichtende leden van is. Het initiatief is ontstaan vanuit een bekommernis over de behandeling en levensomstandigheden van illegale transmigranten in het Franse Dunkerque. Vragen als: wat kan een thuis zijn? of, wat betekenen landsgrenzen?, die ook latent aanwezig zijn in Aay's praktijk, worden binnen het denkkader van het *Dunkirk Refugee Womens Centre* op scherp gesteld.

E van Engeland, het thuisland waarmee Aay een haat-liefdeverhouding mee heeft.

F van film als een geliefkoosd medium waarin Aay aftast wat kwetsbaarheid en subjectiviteit kunnen betekenen.

G van gender performance, een begrip dat de Amerikaanse filosofe Judith Butler formuleert in het werk *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity* uit 1990. Butler omschrijft er gender als een gegeven dat geconstrueerd wordt doorheen een aantal acties die overeenkomen met dominante maatschappelijke normen. Gender performance staat onder meer centraal in Aay's eerste film, *Andrew, A Strong Courageous Warrior* (2016).

H van huiselijkheid, de intieme setting waarin meerdere van Aay's films opgenomen werden.

I van identiteit dat als een rode draad doorheen Aay's leven en werk loopt: een Amerikaanse nationaliteit, een jeugd doorgebracht in Engeland en vervolgens leven in Duitsland en België, werk realiseren waarin een spanningsveld zit tussen een onthullende intimiteit en een androgynie die net verhullend werkt. Wie is Aay? Is het een alter ego dat enkel opduikt in Aay's beeldende praktijk? Of is het een manier om in het leven te staan?

J van ja.

K van KASK, de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Aay's huidige thuisstad Gent waar Aay afstudeerde in 2016.

L van Liparoto, Aay's familienaam.

M van Machelen-aan-de-Leie, waar Aay tijdelijk woont en werkt voor de duur van de SOLO zomerresidentie.

N van NGBK, neue Gesellschaft für bildende Kunst in Berlijn waar Aay met *Plural Authorship Collective* in 2018 deelnam aan de groepstentoonstelling 'Lucky', met het werk *WHO WORE IT BEST hashtagluckybitches*: een installatie rond de *matching* kledij die Aay en Zed gedurende 91 dagen droegen tijdens hun gezamenlijke artistieke project over vriendschap tijdens een rondreis door Amerika.

O van ontmoetingen die centraal staan in het werk van Aay als een aanleiding om een gesprek aan te knopen.

P van *Plural Authorship Collective*, een kunstenaarscollectief in het leven geroepen in 2015, dat bestaat uit Aay Liparoto en Zed Morales, Aay's mentale *sparring partner* in het project. Net zoals in Aay's solopraktijk, realiseert *Plural Authorship Collective* voornamelijk teksten, films en performances. Door in hun dagelijks leven en voor een zekere tijd in de huid te kruipen van personages, onderzoeken ze hoe het fysieke beleven hiervan tot nieuwe kennis en inzichten kunnen leiden.

Q van quota inzake de verhoudingen man-vrouw of arm-rijk: kwesties die Aay sterk bezighouden. Zo ontstond de film *Andrew, A Strong Courageous Warrior*.

R van resident in de SOLO zomerresidentie, een initiatief van de atelierorganisaties NUCLEO uit Gent, Studio Start uit Antwerpen, Vonk uit Hasselt/Genk en Cas-co uit Leuven, in samenwerking met het Roger Raveelmuseum.

S van studio, een enorm potentieel aan ruimte zoals momenteel de Mariakapel in Machelen-aan-de-Leie. De kapel is tijdens de residentie zowel Aay's werk- als woonplek.

T van tekst als medium, dat een zelfde autonomie kan hebben als meer visuele media zoals video of performance.

U van de uitdaging die de SOLO residentie is voor Aay om contact te leggen met de gemeenschap in Machelen-aan-de-Leie en om om te gaan met een enorme ruimte zoals die van de voormalige Mariakapel.

V van vreemdeling, of eerder het gevoel een vreemde te zijn binnen een nieuwe omgeving. Tijdens de residentie beluisterde Aay het BBC 4 radioprogramma *The Reith Lectures* waarin de Ghanees-Amerikaanse filosoof Kwame Anthony Appiah aan het woord kwam. Deze luistersessies tijdens wandelingen in Machelen-aan-de-Leie hielpen Aay te reflecteren over wat het betekent iemands buur te zijn, en over gevoelens zoals affiniteit met of het behoren tot een natie of volk. Deze vraagstukken staan ook centraal in het tekstwerk dat Aay voor de kapel realiseerde waarin iedereen uitgenodigd is in de kapel.

W van Danuta Wolak, de Poolse vrijwel onbekende *outsiderartist* in wiens huis Aay in de zomers van 2011 en 2012 een residentie organiseerde voor in totaal 15 kunstenaars. Aay's eigen verblijf in Wolaks huis was voor Aay een symbolische ervaring aangezien het een zodanig sterke indruk naliet dat het Aay aanzette om zélf een eigen kunstenaarspraktijk te gaan ontwikkelen. Hieruit groeide ook Aay's latere werk *Letter To A Dead Artist Whose Bed I Slept In* (2015).

X van xenofobie en anti-immigratie, fenomenen die – hoewel momenteel erg in opmars in heel de westerse wereld – Aay sterk associeert met Engeland waar een sterk gepolariseerd debat enkel nog verscherpt is sinds het valideren van het Brexitreferendum.

Y van Youtube of Vimeo, online kanalen die voor Aay een platform vormen voor trailers, fragmenten of volledige films – een noodzakelijk kwaad om werk te kunnen verspreiden.

Z van Zed Morales.

From Aay to Zed, and everything in between

A for Abigail, Aby, Andrew, or simply Aay.

B for Belgium, the country where Aay went to focus more on visual art. Aay studied there and is now actively developing an art practice.

C for Charlie Carey, the downstairs ex-neighbour of Aay's apartment in Peckham in London, who is the subject of the film *What Devious Cunts We Are* (2017). This short documentary was recorded in one afternoon in Carey's social housing apartment and shows Aay and Carey who talk freely about anecdotes, personal memories and also about life in general. Carey was dying of cancer at the time of the recordings - three years before Aay would finally finish editing *What Devious Cunts We Are* - making Charlie Carey synonymous with transience.

D for *Dunkirk Refugee Women's Center* where Aay is one of the founding members. The initiative arose from a concern about the treatment and living conditions of illegal transmigrants in French Dunkerque. Questions like: what can be a home? or what do national boundaries mean?, which are also latent in Aay's practice, are put into focus within the framework of the *Dunkirk Refugee Women's Center*.

E for England, Aay's homeland to which Aay has a love-hate relationship.

F for film as favorite medium, in which Aay explores what vulnerability and subjectivity can mean.

G for gender performance, a concept the American philosopher Judith Butler formulates in her work *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity* (1990). Butler describes gender as a fact that is constructed through a number of actions that correspond to dominant social norms. Gender performance is central to Aay's first film *Andrew, A Strong Courageous Warrior* (2016).

H for homeliness, the intimate setting in which several of Aay's films were recorded.

I for identity, running through Aay's life and work as a red thread: an American nationality, a childhood spent in England and then living in Germany and Belgium, realizing work in which there is a tension between a revealing intimacy and an androgyny that just reveals itself. Who is Aay? Is it an alter ego that only appears in Aay's visual practice? Or is it an attitude to life?

J for ja (yes).

K for KASK, the Royal Academy of Fine Arts in Aay's current hometown of Ghent where Aay graduated in 2016.

L for Liparoto, Aay's family name.

M for Machelen-aan-de-Leie, where Aay temporarily lives and works for the duration of the SOLO summer residency.

N for of NGBK, neue Gesellschaft für bildende Art in Berlin, where Aay (with *Plural Authorship Collective*) participated in the group show 'Lucky' with the work *WHO WORE IT BEST hashtagluckybitches*. An installation based around the matching clothing that Aay and Zed wore for 91 days during their joint artistic project about friendship, on a tour through America.

O for ontmoetingen (encounters) that are central to Aay's work as a reason to start a conversation.

P for *Plural Authorship Collective*, an artist collective created in 2015 and consisting of Aay Liparoto and Zed Morales, Aay's mental sparring partner in the project. Just like in Aay's solo practice, *Plural Authorship Collective* mainly produces texts, films and performances. By stepping into the shoes of characters in their daily lives and for a certain time, they investigate how physical experience can lead to new knowledge and insights.

Q for quota on man-woman or poor-rich relationships: issues that Aay is heavily involved in, for example in the film *Andrew, A Strong Courageous Warrior*.

R for resident in the SOLO summer residency, an initiative of the studio organizations NUCLEO from Ghent, Studio Start from Antwerp, Vonk from Hasselt/Genk and Cas-co from Leuven, in collaboration with the Roger Raveel Museum.

S for studio, a huge potential of space as currently the Maria Chapel in Machelen-aan-de-Leie. The chapel is Aay's place to work and live during the residency.

T for text as a medium, which can have the same autonomy as more visual media such as video or performance.

U for uitdaging (challenge), the challenge the SOLO residency is for Aay to make contact with the community in Machelen-aan-de-Leie and to deal with a huge space like that of the former Maria Chapel.

V for vreemdeling (stranger), or rather the feeling of being a stranger in a new environment. During the residency, Aay listened to the BBC 4 radio program *The Reith Lectures* with the Ghanaian-American philosopher, writer and cultural theorist Kwame Anthony Appiah. These listening sessions during walks in Machelen-aan-de-Leie helped Aay reflect on what it means to be someone's neighbor, and about feelings such as affinity with or belonging to a nation or people. These issues are also central to the text work that Aay realized for the chapel.

W for Danuta Wolak, the almost unknown Polish outsider artist in whose house Aay organized a residency for in total 15 artists in the summers of 2011 and 2012. Aay's own residence in Wolak's house was a symbolic experience for Aay as it left such a strong impression that it encouraged Aay to develop an artistic practice. From this also grew Aay's later work *Letter To A Dead Artist Whose Bed I Slept In* (2015).

X for xenophobia and anti-immigration, phenomena that - although currently very popular throughout the Western world - Aay strongly associated with England, where the polarized debate has only intensified since the validation of the Brexit referendum.

Y for Youtube or Vimeo, online channels that form a platform for Aay for trailers, fragments or complete films - a necessary evil to spread work.

Z for Zed Morales.